

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2020. gada maija avīze
Nr. 5 (259)

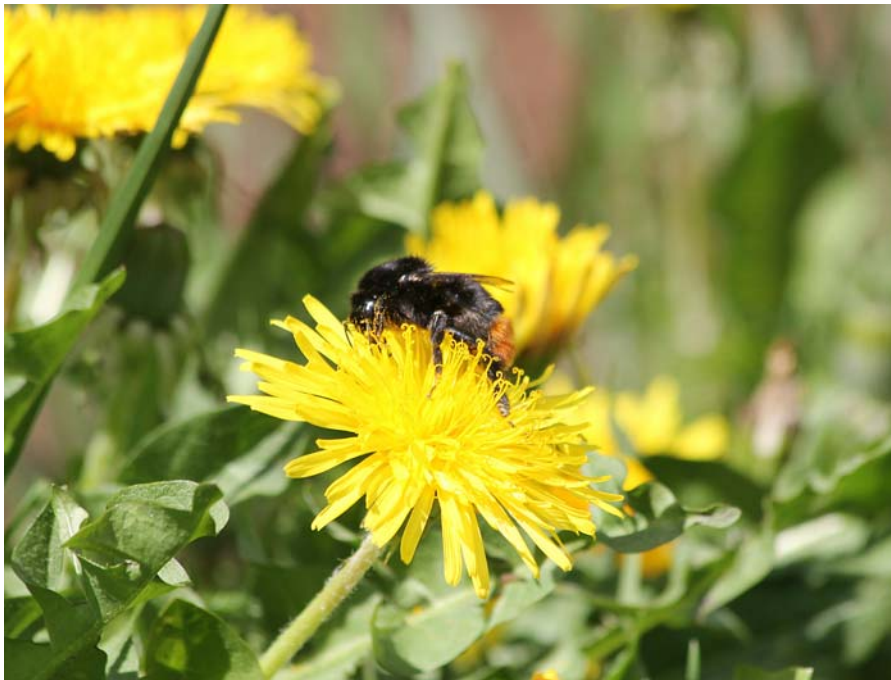

Foto – Valda Otvare

Maijs zvaigžņu korī dzied...

*Maijs dāvā šos burvīgos
ziedoņa vakarus. Dārzs ceriņu
ziedos mirdz. Rīts atplaucis
burvīgās smaržās.*

*Viss notiek kā romantiskā
filmā.*

*Šis mēnesis ziedošs un skaista
kā pati saule. Puķēs skrien
taureņi nepaguruši. Un tos
kāds gaida arvien.*

*Naktīs debesis sīkām
dzirkstelītēm piebērtas. Maijs
zvaigžņu korī dzied...*

Solvita

Maijs īsumā

04.05. Virtuāli daudzi pagasta iedzīvotāji piedalās gājienā „Uzvelc savu tautastērpu!”

09.05. Ozolkalna kapu laukā 87 gadu vecumā apglabāta Bernarda Krivošenoka.

15.05. Mētrienas sporta zālē treniņus atsāk pagasta volejbola komanda.

16.05. „Lielās talkas” ietvaros iedzīvotāji apkopj savas sētas un piegulošās teritorijas.

16.05. Atašienes kapos 65 gadu vecumā guldīts Andris Veikšāns.

17.05. Sporta aktivitātes Odzienes ezera krastos.

23.05. Ozolkalna kapu laukā 82 gadu vecumā guldīts Pēteris Gailis.

28.05. Kapu laukā Ļaudonas pagastā 81 gada vecumā guldīta Biruta Bolinska.

29.05. Darbu pārtrauc Mētrienas tautas nama vadītāja Gita Dzene, pēc bērna kopšanas atvaļinājuma darbā atgriežas Laura Biķerniece.

29.05. Volejbola spēles momenti un treniņš kopā ar pludmales volejbolistu Edgaru Toču.

30.05. Mētrienas mednieku sapulce.

Visu mēnesi notiek labiekārtošanas darbi Ozolkalna estrādē un pagasta centrā, sakopjot autobusa pieturas vietu. Kosmētiskais remonts veikts skolas aktu zālē, pārbūvēta skatuvieta.

Ārkārtas situācija valstī pagarināta līdz 9. jūnijam. Tomēr ieviesti daži atvieglojumi. Darbu atsāk bibliotēkas, sporta centri, tirdzniecības centri darbosies arī brīvdienās. Pirmsskolas izglītības iestādēs atsāk darboties piecgadīgo sešgadīgo vecumu grupas. Tomēr jāievēro distancēšanās un higiēnas prasības. Sabiedriskajā transportā obligāti jālieto sejas un deguna maskas. Drikst pulcēties līdz 25 cilvēkiem kopā. Rīkot nelielus pasākumus.

10. – 11. maijs. Dienā gaisa temperatūra pakāpjas līdz plus divdesmit grādiem. Dabā viss sazaļojis, tomēr maija mēnesis ir par pāris grādiem vēsāks, nekā ierasts.

12. maijs. Naktī uzsniga teju vai 10 centimetru bieza sniega sega. Apsedza ziedošās puķes, košumkrūmus, augļukokus.

Pagasta ļaudis čakli rosās savos dārzos – sēj, stāda, izplauj zālienu.

Notikumus apkopoja Ilmārs Grudulis

Kapu svētki

Ozolkalna kapos

05.07.2020 plkst.14:00

Būsim atbildīgi un kapu svētku laikā ievērosim 2 m distanci

Uzvelc tautas tērpu par godu Latvijai!

REDZESLOKĀ

Ar savu tautu savā zemē
Vienalga kādi vēji pūš
Mēs paliekam kā priežu zari
Un galvu paceltu rit mūžs.

Mums sava valoda un sapņi
Un sava sēkla, kuru sēt.
To tautu, kas mīl savu zemi,
Neviens nav spējīgs uzvarēt.

Tā raksta Guntars Račs. 4. maijā atzīmējām Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas 30 gadadienu. 2020.gads Latvijas valsts simtgades programmā atgādina par Latvijas brīvībai nozīmīgiem pagrieziena punktiem. Šogad aprit trīsdesmit gadi, kopš deklarācijas „Par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu” pieņemšanas 1990.gada 4. maijā.

Ārkārtējās situācijas dēļ šogad svētki bija atšķirīgi, mēs netikāmies klātienē publiskos pasākumos un nesvinējām plašā draugu un radu lokā, bet mums bija iespēja pašiem mājās radīt īpašu svētku noskaņu, ielikt logā sveicienu 4. maija svētkos... un uzvilkt savu tautastērpu!

Latvijas Nacionālais kultūras centrs aicināja individuālos tautas tērpu īpašniekus, gan kolektīvus 4. maijā virtuāli piedalīties gājienā „Uzvelc tautas tērpu par godu Latvijai”, kura tradīciju kopš 2016. gada iedzīvina tautas tērpu centrs „Senā klēts”. Kā tas izpaudās? Ikviens tika aicināts posties goda drēbēs – savā tautas tērpā – un vienatnē vai kopā ar ģimeni nofotografēties. Savukārt mākslinieciskie kolektīvi vai iestādes tika rosinātas jau iepriekš sagatavot foto kolāžu ar to dalībniekiem tautas tērpos. Fotogrāfijas pulksten 12.00 bija jāpublicē sociālo tīklu vietnē „Facebook”.

Un gājiens varēja sākties... Mētrieņu pārstāvēja sieviešu biedrības „Ābele” tautas tērpu valkātājas, deju kolektīvu dalībnieki un daudzi individuāli. Krāšņi, svinīgi, cēli un pārlicenoši!

Šobrīd nav atļauts tas, kas sirdij tuvs. Par spīti visam, nekas no ikdienas nav pazudis tautas tērps ir Latvijas simbols un lepnums, tas ir viens no mūsu tradicionālās kultūras pamatiem. Tieši tautas tērps visspilgtāk raksturo lokālo savdabību, kas dažādu vēstures apstākļu ietekmē izveidojusies Latvijas novados, dodot iespēju vienkopus redzēt

smalkas amatniecības prasmes, unikālo gaumes un krāsu izjūtu.

Solvita Stulpiņa
Foto no personīgajiem arhīviem

Tu vienīgā tik saprast spēj...

Šai maija rītā saulainā Es vēlos Tevi
mīļi sveikt.

Par visu, kas ir dzīvē manējā,
Es šodien vēlos lielu Paldies teikt.

Kad pirmo reizi acis vēru vaļā,
Es ieraudzīju, Tevi, mīļo Māt!

Un jutu, cik Tu burvīgi un maigi proti
mani miegā ieaijāt.

Vai atceries, kad pirmos spēru, kā
prieclāji par mani, Māt?

Kad pirmiem vārdiem lūpas vaļā vēru,
lai spētu Tevi, Māmiņ, uzrunāt?

Kaut pirmais vārds bij tikai šļupstiens
mazs,

Tu vienīgā to saprast spēji,

Paldies, ka pirmo reizi ieraugot,

Tu mani tik stipri iemīlēji...

Latvijā Mātes dienu sāka svinēt
1922. gadā. Šos svētkus rīkoja baznī-
cas draudzes. Taču arī senāk tika go-
dinātas mātes, jo mūsu tradicionālajā
kultūrā tādu ir daudz – Meža māte, Ze-
mes māte, Vēja māte, kopumā gandrīz
simts.

Sākot ar 1921. gadu, Latvijas pre-
sē tiek publicēti raksti par mātes dienu
norisi ārzemēs. Ar 1934. gadu arī Lat-
vijā Mātes dienu svin maija otrajā svēt-
dienā. 1938. gadā, pēc prezidenta Kār-
ļa Ulmaņa ierosinājuma, Mātes dienu
sāk dēvēt pat Ģimenes dienu, uzsvērot
mātes lielo lomu ģimenes veidošanā.
Toreiz pirmās Latvijas Republikas lai-
kā šos svētkus saistīja ar ļoti plašiem
sabiedriskiem pasākumiem – notika
svinīgi sarīkojumi Nacionālajā teātrī ar
Valsts prezidenta piedalīšanos, bērnu
rīti un lekcijas radio, labdarības akcijas,
ziedojumu vākšana. Tika atgādināts,
ka nedrīkst aizmirst mūžībā aizgāju-
šās mātes un ka viņu kapu kopiņas ir
jāaprūpē. Šādu misiju svētki nes arī
šodien.

Sieviešu biedrība „Ābele” realizē projektu

NOTIKUMI

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonds
lauku attīstībai

No 2019. gada 16. septembra līdz 16. oktobrim MNF izsludināja LEADER projektu iesniegumu pieņemšanas 13. kārtu Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai Latvijas Lauku attīstības programmas 2014. – 2020. gadam apakšpasākuma 19.2. „Darbību īstenošana saskaņā ar sabiedrības virzītu vietējās attīstības stratēģiju” aktivitātē 19.2.2. „Vietas potenciāla attīstības iniciatīvas” un vietējās attīstības stratēģijas „Cilvēks, vieta, darbs Madonas reģionā 2015. – 2020.” ietvaros.

Izsludinātās rīcībās atbalsta sabiedriskā labuma projektus.

2019. gada 18. septembrī biedrības „Ābele” dalībnieces vienbalsīgi balsojot pieņēma lēmumu par piedalīšanos izsludinātajā LEADER projektu iesniegumu pieņemšanas 13. kārtā, ar projekta nosaukumu „Aušanas prasmju apgūšana Mētrienā”. Projekta maksimālās izmaksas līdz 14000 EUR, atbalsta intensitāte 90%.

Biedrības „Ābele” projekta attiecināmās izmaksas ir 9368,19 EUR, ar publisko finansējumu 8431,37 EUR, t.i.90% un atlikušos 10% lūdzām Madonas novada pašvaldības domei – 936,82 EUR un ar 2019. gada 22. oktobra lēmumu šī summa tika piešķirta.

Par gūto finansējumu esam iegādājušās:

- Šujmašīnu Brother NV-55FE – 444,90 EUR no SIA servis – komercfirmas „Kvarcs”;
- Gludekli ar tvaika sistēmu – 200,00 EUR no „AB schop 707” SIA;
- Gludināmo dēli – 33,99 EUR no „Diāna” a/s;
- 2 gab. stelles ar aprīkojumu – 8689,30 EUR no „Audējiem” SIA.

No 2020. gada marta biedrība no Mētrienas pagasta nomā telpas bijušajā Mētrienas pamatskolā, kur ir atsevišķas telpas klubiņa vajadzībām, aušanai un šūšanai.

Savukārt 2020. gada 16. martā biedrība iesniedza 15. kārtas 2.6. pasākumam „Praktisku prasmju un zināšanu veicināšana MNF teritorijā” projekta iesniegumu „Aušanas un šūšanas prasmju apgūšanas nodarbības Mētrienā” īstenošanai, kur arī esam guvuši atbalstu.

Ar 01.10.2020. gadu sāksies nodarbību cikls šūšanas apmācībām, kur varēs apgūt virtuves cimda, svārku, blūzes, bikšu modelēšanu, piegrieztnes izņemšanu, šūšanu, kā arī lietoto drēbju remontēšanu. Šīm nodarbībām pasniedzēju darbs būs apmaksāts no LEADER un Madonas novada pašvaldības.

Arī aušanas nodarbības sāksies tāpat 01.10.2020. gadā. Praktisko iemaņu apgūšana būs linu dvieļu aušanā, tautisko brunču aušanā, lakatu un jostu aušanā. Lektora darbs būs apmaksāts no projekta līdzekļiem, bet materiāli gan būs jāiegādājas dalībniekiem.

„Melderkalna” saimniece Lolita Voitiņa

MĒNEŠA JUBILĀRI

Ziediem matos, basām kājām,
Pāri pļavām skrien uz mājām,
Meitene no sapņiem maniem
Un no bērniņas.
Manas vecās tēva mājas,
Sapņi, atmiņas, kur stājas,
Varavīksnes otrā galā,
Varbūt kādreiz tiksimies...

Pirms vairākiem gadiem savās vecāku mājās „Melderkalnā” uz pastāvīgu dzīvi pārcēlās Lolita Voitiņa. Uzņēmīga sieviete. Kā nu ne? Ik dienu mēro ceļu uz savu darbavietu Jēkabpilī. Vakaros pārrodas Mētrienā, lai kurinātu māju, pabarotu un samīlotu savus mīļos mājdzīvniekus. Brīvdienās un svētku dienās „Melderkalnā” skan bērnu un mazbērnu čalas. Te viņi visi jūtas laimīgi un gaidīti.

Maijs ir Lolitas dzimšanas dienas mēnesis. Zinātne apstiprina, ka dzimšanas mēnesis ietekmē likteni. Šajā laikā dzimušie priekšroku dod tādiem apstākļiem un videi, kas ļauj viņiem justies stabili, droši un komfortabli. Tas tad arī

Lolita Voitiņa

ir viņu mērķis. Viņus kaitina haoss, nenoteiktība, rupjība un viss, kas iziet ārpus noteiktajām uzvedības normām. Nu gluži kā vai par Lolitu! Viņi ir draudzīgi un atsaucīgi, daudz jaunu ideju pārņemti. Rosīgi un pašpārliecināti. Viņi prot gan strādāt, gan atpūsties.

Lolita dejo Mētrienas tautas nama senioru deju kolektīvā „Mētra”. Piedalījās iepriekšējos Dziesmu un deju svētkos Rīgā. Brīvajā laikā labprāt apmeklē dažādus kultūras pasākumus. Ir radoša, atraktīva, dzīvespriecīga. Kompānijas gariņš. Un tādi Tev, Lolita, būt!

Lai Tev vienmēr mīlas, tuvas un dārgas ir Tavas tēva mājas. Lai patīkama atpūta ar bērniem un mazbērniem pie tava dīķīša, kopīgi zivis makšķerējot. Lai ražena ābolu raža, ar kuriem Tu dāsni padalījies pagājušajā rudenī. Lai Tavā pagalmā nebeidz dejojot bites Tavā košajā puķu dobē! Esi laimīga!

Solvita Stulpiņa
Foto no SDK
„Mētra” personīgā
arhīva

Lolita Dziesmu un deju svētku laikā.

Ģimenes ārsts Reinis Rudzāts

Jau no pagājušā gadsimta pirmajiem gadiem visas Mētrienas pagasta pašvaldības rūpējās par iedzīvotāju veselības stāvokli. Kopš trīsdesmitajiem gadiem Mētrienai bija savs doktorāts. Atceros, ka mani pašu, tēvs pirms iesaukšanas vācu armijas latviešu leģionā, bija atvedis pie Mētrienas doktorāta ārsta Austrā Krūmiņa. Bet kopš divdesmitajiem gadiem pagastā strādāja vecmāte Emma Kalniņa, kura aprūpēja visus jaunpiedzimušos un bija ļoti zinoša medicīnas jautājumos. Kara laikā Emma Kalniņa kādu laiku strādāja arī medpunktā Limenos, kopā ar tā vadītāju Imantu Kondratjevu. Par medmāsu Limenos strādāja Velta Graudone.

Kā pirmā mūsu pagasta medpunkta vadītāja bija medicīnas feldšere Sestule. Vēlāk viņu nomainīja feldšeres Laima Tumanova, Iveta Broka un Irēna Elksnīte. Pagastā strādājuši tautas dziednieki Voldemārs Bērziņš, kādu laiku cilvēkus ārstēja veterinārs Eglītis. Ar tautas dziedniecību joprojām nodarbojas Teresa Timofejeva.

Senajā Grieķijā izveidoto ārstniecības skolu saista ar Hipokrāta zvērestu. Mūsdienās to nodod jaunie ārsti pēc universitātes beigšana un ārsta diploma saņemšanas.

Viens no punktiem Hipokrāta zvērestā ir sekojošs – „Es nepieļaušu, ka manu profesionālo pienākumu izpildi iespaidotu pacienta vecums, slimība, juridiskā pārliecība, etniskā izcelsme, sociālais stāvoklis, citi apstākļi vai kādi citi apsvērumi”.

Mētrienas pagasta ģimenes ārsts pilnīgi atbilst šiem noteikumiem.

Mētrienas pagastā 2016. gadā izveidojās stāvoklis, kad palikām bez medicīniskās aprūpes. Jo ārste Valda Dimbele devās pensijā, bet Mētrienas FVP vadītāja Irēna Elksnīte mainīja dzīves vietu. Kā spīlgtākais dakters Ļaudonā, kurš pārraudzīja arī Mētrienu, bija Aldis Kalniņš. Viņš gan vecākās paauzdes pārstāvjiem ne visai patika, savas runāšanas un jautrības dēļ. Toties viņš bija vienīgais dakters Madonas rajonā, kurš septiņdesmitajos gados veica blokādi. Katrs seans sastāvēja no sešām “novakaīna špicēm” mugurā. Pēc pie-

Dr. Reinis Rudzāts.

Madara Briede. Viņas abas strādāja arī Neatliekamās palīdzības dienestā. Pašlaik dakteri palīdz medpunkta vadītāja Indra Lauva, kura arī ir Neatliekamās medicīniskās palīdzības darbiniece.

Jau ar pirmajām darba dienām ārsts Rudzāts sevi parādīja no vislabākās puses. 2018. gadā viņu pieteicām konkursam par labāko ģimenes ārstu. Raksturojām viņu kā dakteri ar augstu inteliģences pakāpi un ļoti korektu. Viņš atrada laiku katram no pacientiem vai nu Mētrienas medpunktā, vai arī daudzajās mājās vizītēs. Konkursā ar augstāko vietu Reini nenovērtēja, jo, mūsu-

Dziesmu svētkos kopā ar ģimeni.

ciem seansiem slimība vairs neatkārtojās. Bet visu ārstu patēvs Mētrienā un Ļaudonā bija dakters Salmiņš. Viņš pats uzcēla slimnīcu, par kuru tagad atgādina tikai drupas.

Apstākļos, kad Mētrienā nebija mediķu, pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis uzrunāja Barkavas doktorāta vadītāju Reini Rudzātu, uzņemties Ģimenes ārsta pienākumus Mētrienā. Reinis tam piekrita. Ar 9. martu kopā ar medmāsu Inesi no Barkavas viņš sāka pieņemt apmeklētājus. Drīz vien par ārsta palīdzi sāka strādāt Mētrienas izcelsmes darbiniece Sandra Dauģe un

prāt, pieteikums bija pārāk individuāls. Augstāk vērtēja tos darbiniekus, kurus izvirzīja sabiedriskās organizācijas. Neskatoties uz to, Reinis Rudzāts ļoti veiksmīgi strādā gan savā doktorātā, gan Mētrienā, gan arī Degumniekos. Atzinīgi vērtē viņa dežūras Madonas slimnīcā.

Daktera dzīvesbiedre strādā bērnu dārzā, bet dēli Krišjānis un Kaspars ir 4. un 8. klases audzēkņi. Krišjānis beidzis akordeona klasi Madonas mūzikas skolā. Viņu uzskata par apdāvinātu un talantīgu akordeonistu.

Dakteris Rudzāts pamatzglītību ieguvis Ogrē. 1996. gadā beidzis Medicīnas augstskolu.

Ārsta aprūpē ir 1900 pacientu. Dakteris ir ļoti sabiedrīks, dzied Praulienas korī un folkloras kopā, spēlē teātri.

Pēc viņa vārdiem, barkavieši kādu laiku bija iesaistījuši viņu volejbola spēlē. Taču lielās darba un sabiedriskās slodzes dēļ to nācās pamest.

Dakteris ir ļoti atsaucīgs pret visiem līdzcīlvēkiem. Daudz laika veltī mājas vizītēm pie gados veciem pacientiem. Ir korekts. Gan Barkavā, gan citās iestādēs, kur viņš strādā, neviens pacients nepaliek bez daktera uzmanības. Nereti ir tā, ka pie speciālista nosūtītais slimnieks, nav spējīgs atgriezties vēl savā dzīvesvietā, kad ārsts Rudzāts jau interesējas par ārstēšanas rezultātu.

Kartupeļu rakšana.

Dakteris ir apbalvots ar Barkavas un Mētrienas pagastu atzinībām un pateicību par palīdzības sniegšanu Ukrainas notikumos cietušajiem.

Cienījamie mētrienieši! Dr. Reinis Rudzāts dzirdējis daudzus jūsu sirdspukstus, zina, kā jūs tveriet gaisu grūtos brīžos,

Viens no vaļaspriekiem.

zina daudzas vainas un vainītes. Būdam atbilstošs Hipokrāta prasībām, Reinis gatavs jums palīdzēt, ja vien zinās par jūsu sāpēm.

Ilmārs Grudulis

Foto no daktera personīgā arhīva

„Mētrienas Dzīves” redaktore Solvita Stulpiņa

Ar Solvitu kopā pirmajos darba gados bijām ekskursijā Maskavā, kur baudījām neaizmirstamus mirkļus gan dažādos muzejos, gan Sarkanajā laukumā, gan piedzīvojumus braucienos ar metro.

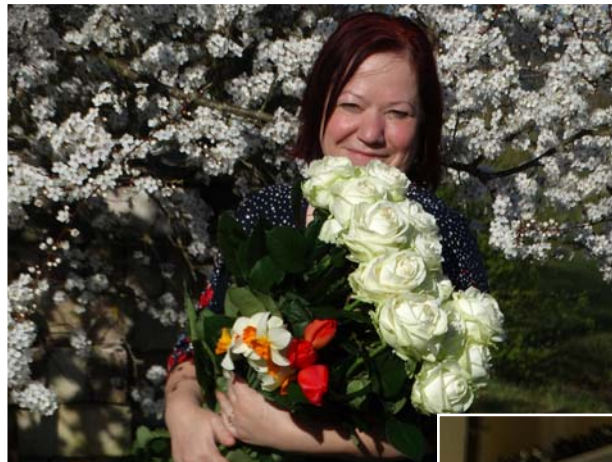
Solvita vienmēr bijusi ļoti radoša, atraktīva, emocionāla, ar labām organizatora spējām un izdomu apveltīta. Par to liecina arī interesantie raksti „Mētrienas Dzīvē” un savdabīgā, emocionālā redaktora sleja. Atmiņā palicis jaukais „Spicās Spalvas” pasākums Mētrienā, ko organizēja Solvita.

Pēc kolēģu teiktā, Solvita sākotnēji piedalījies Madonas rajona skolotāju sporta spēlēs, vēlāk – jutusi līdzīgu komandai.

Solvitai patīk daba, labprāt ogo un sēņo. Viņa ļoti mīl dzīvniekus, īpaši savu sunīti. Solvita ir arī aktīva rokdarbiece, skaistos adījumus esam vērojuši dažādās izstādēs.

Viņa vienmēr ir klāt ar fotokameru un iemūžina neparastus, interesantus mirkļus pagasta dzīvē: jubilāru godināšanu, pirmos sniegavīrus pagalmā, raķeļa apciemojumu pagasta centrā u.c.

Solvita, lai Tev nepietrūkst radošu

ideju, optimisma, un veiksmes visās jomās! Sveiciens skaistajā jubilejā!

Marija Beģis-Begge

Solvitu atceros jau no tā laika, kad pati mācījos Mētrienas pamatskolā. Tad biju novērojusi, ka Solvita ir enerģiska, dzīvespriecīga, jautra un aktīva skolas darbiniece, kas gan rīko, gan pati iesaistās dažādos pasākumos: popielās, diskotēkās, klases vakaros,

tematiskās pēcpusdienās. Visos šajos pasākumos klāt ir bijusi Solvita kā īsts Mētrienas pamatskolas radošais gariņš.

Pēdējais Mētrienas pamatskolas salidojums – direktors Vallijas un Solvitas izlolo. Liels paldies par to!

Solvita ir arī viens no Mētrienas pašdarbības kolektīvu stūrakmeņiem. Vienmēr centusies pulcēt ap sevi dejotājus un dejotājus, vienmēr domājusi, lai katrs no viņiem būtu apsveikts, godināts, iepriecināts.

Solvitu var apbrīnot par to, ka, nesakoties uz dažādām grūtībām un likstām, viņa vienmēr ir saglabājusi optimismu, dzīvesprieku un smaidu.

Solvita, novēlu Tev labu veselību, nerimstošu dzīvesprieku, aktīvas pašdarbības kolektīvu dalībniekus un vienmēr uzticamus draugus līdzās!

**Visu to labāko vēlot –
Zane Beģe-Begge**

Lilita Mālniece

Valentīnas un Andrieva ģimenē bezbēdīgi savas bērnības dienas vadīja sprigana meitene Lilita. Viņas iedomātā lielā pasaule sākumā bija no „Pūkaiņiem” līdz Mētrienas krejotavai. Tā kā tuvumā bija Pamatu veikals, tad viena no bērnu populārākajām spēlēm bija tirdzniecības attēlojums veikalā. Mētrienas astoņgadīgajā skolā mācības meitenei padāvās labi. Izglītību turpināja Ļaudonas vidusskolā. Latvijas Valsts Universitātē ieguva latviešu valodas un literatūras skolotājas diplomu. Skolotājas profesijā strādāts maz. Ilgākie darba gadi aizvadīti, strādājot Dabas aizsardzības pārvaldes Latgales reģionālajā administrācijā, rūpējoties par īpaši aizsargājamajām dabas pērlēm Teiču

Velomaršruta atklāšanas pasākumā.

Ozoliņu kopšanas talkā. Lilita no kreisās.

un Krustkalnu rezervātos.

Lilita bija un ir sabiedriska. Bieži vien gāja tur, kur viņu aicināja.

Viens no Lilitas vaļaspriekiem ir biškopība. Viņas īpašumā „Jaunāres” ar LEADER projekta atbalstu savā laikā iegādāti divdesmit jauni bišu stropi.

Lilita ir aktīva sieviešu biedrības „Ābele” dalībniece. Kopā ar tās vadītāju Ligitu Tumanovu un citām dāmām īstenoti vairāki projekti. Visi atceramies grāmatas Mētrienas vietvārdu saglabāšana nākamajai simtgadei” atvēršanas svētkus un velomaršruta „Mētrienas stāsti” izveidi.

Politikā enerģiski pārstāv savas partijas intereses.

Savā laikā spēlējusi Mētrienas sieviešu volejbola komandā.

Ilmārs Grudulis

Visskaistākās dzīves veltes

Dāvā vaļējām acīm ieraudzītie sapņi.

Tie ļauj lidot vēl augstāk –

Pretīm jaunām virsotnēm, ko apbrīnot.

Pretīm jauniem brīnumiem, ko radīt.

Pretīm jauniem draugiem, ko iemīļot.

Sirsnīgs sveiciens

Lilitai Mālniecei jubilejā!

Lai visas labās ieceres un sapņi piepildās!

„Ābeles” dāmas

nav iespējams pazaudēt – vienīgi iespējams

katru dienu atkal no jauna atklāt

katru dienu atkal no jauna sajūt

katru dienu atkal no jauna ļaut uzliesmot sevī

visām gaismām vienlaicīgi

visām krāsām vienlaicīgi un visām debespusēm

atļaut vienlaicīgi ziedēt...

atļaut sev ienirt upē

uzlidot ilgu mākonī

peldēt sapņu bezgalībā...

/M. Laukmane/

Sveicam **Lilitu Mālnieci** skaistajā jubilejā!

„Mētrienas Dzīves” veidotāji

Mūsu talantīgajam Valdim skaistā dzīves jubileja!

Amatierteātra „MaskaRāde”
kolektīvs sirsnīgi sveic dzimšanas
dienā un novēl nezaudēt dzīves
sparu, radošumu, humora izjūtu
un sirdsgudrību!

Tevi mīloša „MaskaRāde”.

Varbūt visa gudrība ir
vairāk ticēt tām upēm
kuras mūsos bez skaita
klusī klusiņām plūst?

varbūt visa gudrība ir
nenobīties no krācēm
kuras kulsta un biedē
darot stiprākus mūs?

varbūt visa gudrība ir
uzticēties tiem krastiem
kuros lemtas mums mājas
un lemts vienīgais mūžs?...
/M. Laukmane/

Sveicam **Valdi Broku** jubilejā!
Lai piepildās lolotie sapņi, lai
izturība, spēks un prieks!

Mētrienas pagasta pārvalde

Nekā man nevajag izņemt visu
ko vajag:
nesalāpītas izjūtas
sirds pašā viducī
vieglu vīgriežu smaržu augstāk par
acu augstumu un
pāris mirklišu kuros
sirds bez smaguma
galotnes zaļas un
dzīve kā varavīksne pār debesi
krāsaini vaļā

/M. Laukmane/

Līdz ar pavasara silto elpu un ievu reibinošo smaržu, sūtām mīļus
sveicienus **Lolītai Voitiņai** jubilejā!

SDK „Mētra, DDG „Saulgriezes” un vadītāja Solvita

Trīs ziedus mēs tev sūtām,
Jo trijos ziedos pateikts viss!
Viens domāts laimei, otrs – mīlai,
Bet trešais domāts vāzē likt!

„Ābeles” dāmas sveic Ināru Kraukli jubilejā!

Lai pielīdzās visas labās domas!

Aktuāli!

Pēdējā laikā aizvien vairāk pieaug zādzību un krāpšanu skaits no lauku saimniecībām.

Zog traktortehnikas GPS iekārtas, degvielu, augu aizsardzības līdzekļus, dārza tehniku un instrumentus, traktortehniku un īpaši tās detaļas u.c.

Parūpējies par vides drošību savā teritorijā!

Rūpīgi pieskati lietas saimniecībā un uzglabā tās droši!

Darījumus veic piesardzīgi!

Īpašu piesardzību ievēro, ja Tava saimniecība atrodas Lietuvas pierobežas teritorijā!

Uzturi drošību savā teritorijā!

Saimniecībā esošās ēkas aprīko ar drošām durvīm un slēdzenēm! Aprīko ēkas ar signalizāciju!

Regulāri uzraugi nojumes, skūnišus, noliktavas u.c. ēkas! Labākai uzraudzībai uzstādi videonovērošanu!

Vienmēr aizslēdz ēku un tehnikas durvis!

Nodrošini teritorijā pietiekamu ārējo apgaismojumu!

Padomā par suņa iegādi! Tas ir viens no efektīvākajiem līdzekļiem drošības paaugstināšanai.

Kokus, krūmus un citus objektus saimniecībā izvietoj tā, lai tie neļautu zaglim slēpties!

Uzturi labas attiecības ar kaimiņiem!

Uzzini tuvāko kaimiņu tālruna numurus!

Vajadzības gadījumā cits citu informējiet un brīdiniet par aizdomīgām personām un transporta līdzekļiem!

Iesaisties apkaimes lauksaimnieku informācijas apmaiņas grupā vai, ja tādas nav, izveido to (piemēram, *WhatsApp* vai *Facebook*)!

Pasargā savu lauksaimniecības tehniku!

Neatstāj lauksaimniecības tehniku vērtīgas mantas, tai skaitā GPS navigāciju!

Vienmēr aizslēdz durvis un aizver logus!

Uzstādi imobilizeru, papildu GPS meklēšanas ierīces vai radio signālu slēptā vietā (arī piekabināmajai tehnikai)!

Ja tehnika netiek lietota, atstāj to drošā novietnē. Pārlicinies, ka palīgtelpām, kurās tehnika ir novietota:

- ir laba slēdzene un tās vienmēr ir aizslēgtas;
- apkārtnē ir izvietots apgaismojums ar kustību sensoriem.

Ja traktortehnika ilgstoši jāatstāj ārā, pārlicinies, lai tā nebūtu redzama no ceļa. Piemēram, aiz koka vai pakalna. Bet tajā pašā laikā tehnikai jābūt redzamai no mājas.

Lauksaimniecības tehniku var novietot tuvu citu citai, lai to būtu grūtāk nozagt. Bloķē mazo tehniku ar lielo.

Cienījamie zemes īpašnieki!

AKTUĀLI

Katru vasaru aktuāls ir jautājums par savu privāto teritoriju sakopšanu. Pašreiz ir izveidojusies situācija, ka daudzi privāto zemju īpašnieki bezatbildīgi izturas pret saviem pienākumiem sakopt sev piederošās teritorijas.

Atgādinām, ka Madonas novada pašvaldības saistošajos noteikumos Nr. 33 regulē prasības objektu teritorijas uzturēšanai.

teritoriju Īpašniekiem zāli visā zemes gabala teritorijā (ieskaitot ceļmalas un grāvjus) jānopļauj ne retāk kā divas reizes sezonā – līdz 22. jūnijam un līdz 1. septembrim un jāveic papildus pļauša-

na, ja zāles garums pārsniedz 20 cm. Nedrīkst pieļaut zemes gabala aizaugšanu ar krūmiem – tie jānocērt vai jānopļauj katru gadu līdz 1. oktobrim.

Brīdinām, ka Mētrienas pagasta pārvalde ir tiesīga sniegt informāciju Madonas novada pašvaldības kārtībniekiem vai Valsts policijai par saistošo noteikumu neievērošanu, attiecīgo darbību veikšanai administratīvā pārkāpuma konstatēšanai.

Par minēto noteikumu neievērošanu fiziskām personām var izteikt brīdinājumu vai uzlikt naudas sodu no 15 līdz 350 *euro*.

Mētrienas pagasta pārvalde

Bernarda Krivašenoka

17.07.1932. – 04.05.2020.

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

2012. gadā mētrieniešu pulkam pievienojās kāda kolorīta dāma – Bernarda Krivašenoka, vai kā viņu mēdza dēvēt - Nadja. Daudzi Bernardu zināja kā Anitas mammu, kā lielisku kaimiņnieci, dzīvespriecīgu un ar lielisku humora izjūtu apveltītu sievieti.

Tikai retais zināja, ka viņa dzimusi 1932. gada 17. jūlijā, Baltkrievijā, 8 bērnu ģimenē. Grūtajos pēckara laikos mācības nebija pirmajā vietā, mazā Nadja pabeidza vien dažas kases un tajā laikā pietika vien ar to, ka māki lasīt, rakstīt un rēķināt. Darba rokas mājas saimniecībā bija noderīgākas, tāpēc Nadjai jau no agras bērnības bija jādara smagie lauku darbi, jāpalīdz vecākiem rūpēties par jaunākajiem brāļiem un māsām.

1952. gadā peļņas nolūkos Bernarda pārcēlās uz dzīvi Latvijā, apprecējās. 1971. gadā dzīves ceļš aizveda uz Kalsnavas pagasta Jaunkalsnavas „Stepēm”. Tur nodzīvoja lielāko savu mūža daļu.

Ar laiku Bernardas ģimene sakuploja. Pavisam kopā 3 bērni, 8 mazbērni un 10 mazmazbērni.

Visu mūžu Bernarda smagi un uzcītīgi strādāja. Vienmēr ir bijusi pirmrindiece darbā. Saņēmusi dažādus apbalvojumus un Goda rakstus. Tos laikus un dzīvi Jaunkalsnavā viņa vienmēr atcerējās ar siltumu. Jaunkalsnavā palika ļoti daudzi draugi, bet tas nebija par traucēkli viņai atrast jaunus Mētrienā. Viņai arī Mētrienā ļoti patika.

Bet mums viņa bija vienkārši Babiņa...

Babiņa – un nekā savādāk! Es reiz saņēmu brāzienu no Babiņas, kad sa-klausījiesies kaimiņbērnus, ka tie savu sauc par Omīti, es arī nolēmu tā nosaukt Babiņu. Viņa stingri noteica – „Es neesmu nekāda Omīte, es vēl esmu jauna!”

Un tā viņa vienmēr bija jauna, lai cik gadu viņai palika, viņa vienmēr bija jauna sirdī, runasveidā, dzīves uztverē. Pat visas ar vecumu saistītās kaites viņa uztvēra kā kaut ko pārejošu. Viņa līdz pēdējam elpas vilcienam ticēja, ka tas reiz pāries.

Babiņai vienmēr apkārt bija jauni cilvēki, jautras kompānijas, mūzika, dejas. Tā, kā prata dzīvot mūsu Babiņa – tā dzīvot neprot neviens no mums. Svinēt dzīvi! Tas ir par viņu – par mūsu mīlo un vienīgo Babiņu!

Viņa, kā īsts darba cilvēks, „nosvinēja” Darba svētkus un klusi aizgāja, tikko iestājoties Latvijas Neatkarības pasludināšanas gadadienai... 4. maijā mūsu mīļā Babiņa ieguva savu neatkarību no sūpēm, raizēm un citām nebūšanām.

Tagad viņa atkal būs jauna, varēs priecāties un dejot... dejot un dejot!

**Mīlestībā un pateicībā,
mazmeita Marika**

Atvadu vārdi Pēterim Gailim

Tavs mūžs bij kā ziedu pilna pļava,
Kur ikviens uz gaismas stundu bija lūgts.

23. maija rītā mūsu Dieva zemi-te bija īpaši krāšņa: dzeltenas pienešas zaļajos lauku paklājos, tulpes apvilkušas viskošākos ziedu svārkus, ābeles, plūmes un ķirši ziediem baltiem kā sniegs. Rīta melodiju izskandināja lakstīgalas un dzeguze skaitīja un pārskaitīja gadus. Saule pēc lietainajām un vējainajām dienām tik dāsni dāvāja savu siltumu. Tādā skaistā brīdī no sava tēvu māju pagalma Mūžības ceļā devās stipra kaluma cilvēks: vīrs, tēvs, vectēvs

un vecvectēvs Pēteris Gailis, kas 82 gadus rūpējās par savu Tēvzemi, kas pa dzīvi gāja ar pārliecību, ka ne augsti kalni vai dziļas lejas ir tās, kas apbur un sajūsmīna, viņam skaista bija arī vienkāršā ganiņa nora, kur vējš lēkā pār koku puduriem, maza plaukstošu alkšņu birzīte pavasarī, maijpuķīšu smarža, visu zemes krāsu bagātība, kad vasara, ziedošais Jāņu laiks slien zelta trepes pie debesīm un ļauj mums izjust, izdzīvot savu daļu, vienlaikus esot ar saknēm zemē un galotni debesīs.

Pētera dzīves ceļš sākas rudenī, kad dārzi pēc salnām jau sāk kļūt skumji, bet košumu sniedz mār-tiņrožu laiks – 1937. gada 12. novembrī Pamatots, Jaunāru mājās. Ģimenē bija otrais bērns, māšai Ausmai jau

10 gadi. Bērni agri zaudē savu tēti, bet 1949. gada 25. martā Pēteris, māsa un mamma tiek izsūtīti uz Amūras apgabalu, kur Pēteris un mamma pavada garus un smagus 10 gadus, bet māsa ar savu ģimeni Latviju ierauga vēl pēc 3 gadiem. Pēc atgriešanās no izsūtījuma daudzi gadi pavadīti svešā pusē līdz 1972. gadam, kad radās iespēja atgriezties dzimtajās mājās, kaut arī tās bija pussabrukušas, bet nekas toreiz nelikās skaistāks, vajadzīgāks un svarīgāks, kā visiem kopā tās atjaunot. Un tā nemitīgā darbā savās mājās, gan kolhozā par santehniķi, kaltē, gan „Brīvniekos”, kopjot teliņus. Darba nekad netrūka, bet tas bija visa pamatā un kopā ar sievu Austru tika mācīts abiem bērniem Ausmai un Gunāram, mazbērniem Artūram, Solvitai un Līgai. Un, ja būtu lemts, darbiņa nozīmi vecvectēvs iemācītu arī Emīlijai, Milai un Rihardam.

Pēteris ļoti daudziem paliks atmiņā arī ar savu lielisko humora dzirksti, viņš

vienmēr bija pozitīvs, omulīgs, smaidīgs, mācēja saprasties ar ikvienu cilvēku, bija kompāniju dvēsele. Ja mēs tā mācētu kā viņš – cauri gadiem ar smaidu iet, varbūt tad sakrātu daudz vairāk tā dzintara, kur saule zied. Pēteris prata ik nestundu ar smaidu glauzt, jo viņa mūža dienu sudrabs sākās ar to zariņu, kas nenolauzts.

Pētera aizraušanās bija motocikli, biškopība, mūzika, īpaši akordeona skanējumā, viņš mīlēja ne tikai savu ģimeni, bet arī visu dzīvo sev apkārt un, protams, savu dzimto zemi.

Cik cilvēku, tik laimes formulējumu. Viens teiks, ka laime ir negaidīti saņemt

daudz naudas loterijā, cits par savu veiksmi nosauks labi paveiktu darbu, kura izpildei bija nepieciešams ilgs laika periods un liela uzdrīkstēšanās. Varbūt kāds būs laimīgs sastapt pazīstamu cilvēku svešā zemē un sadzirdēt savu valodu daudzo valodu vidū, iepazīt patiesi krietnus cilvēkus. Pēterim lielākā laime bija sava ģimene, darbs, kas sagādā gandarījumu un prieku un iespēja dzīvot savā tēvu zemē, būt noderīgam savai tautai.

Paldies par piepildīto dzīvi un gaišu Mūžību.

Ināra Krjukova

Biruta Bolinska

Kad nebūs mūs –
Vai tālās zvaigžņu jomās
Vēl zemes atbalss
Mūsu gaitu skars?
Vai atminēs
Un vai par mums
Kāds domās,
Kad kļūsim dzīves
kokam nolauzts zars?
Kad mūža veikums
Izlikšies tik mazs,
Kā svītriņa
Uz baltas bērza tāss?

māmiņ, vēl dziedāja...
Tu nedrīkstēji projām
iet... Vēl smaržoja
ceriņi, jasmīni plauka.
Vakaros lakstīgala
dziedāja. Un raspodiņos
gaisma ausa.

Bet kastaņvece
dzisa. Uz brīdi laiks
apstājās. Vien pagalmā
tavi soļi vēl skan
un acis tavs siltais ska-
tiens.

Nekas jau nenotiek,
kad aiziet cilvēks. Vien kāda
zvaigzne krītot klusi dziest...
Vien paliek atmiņas un tava
klusā balss...

Ābeļu dziedāšanas laikā klusi,
klusi pa mūžības taku aizgāja
sirma māmulīte Biruta Bolinska.
Tavas ābeles,

Pateicība

Šodien daudz ko esam zaudējuši no vienkāršības un sirsnīguma, no attiecību skaistuma starp cilvēkiem. Mēs šajā pasaulē dzīvojam, lai palīdzētu citiem un laime ir apziņā, ka kāds to prot. Ieskatīties cilvēkā, izprast viņu, būt smalkjūtīgam – tās ir spējas, ar kurām pati daba apveltījusi cilvēku – **Andri Pastaru**. Sirsnīgs paldies par palīdzību, pavisam vienkāršās lietas var darīt laimīgu, smaidīgu, labs vārds un tas viss ir par velti. Viss labais nāk no cilvēka.

„Dreimaņu” Astrīda

Medības un makšķerēšana maijā

MEDĪBAS

Mainoties medību sezonām, medības iegūst citu saturu.

Šopavasār no meža zosu uzlidojumiem ļoti cieta zemnieku sējumi. Atsevišķos novados jau tika atļauts atšaut zināmu skaitu putnu. Acīmredzot, ka nākamajā pavasarī aizsardzība pret putniem tiks pastiprināta.

Mednieki labi pieskata zemnieku graudaugu sējumus. Aprīlī un maijā pavisam nomedītas vienpadsmit meža

cūkas.

Lai koriģētu turpmāko darbību, 30. maijā sanāca kopā visi Mētrienas kolektīva mednieki. Šajā sapulcē vēlmi turpmākajos gados darboties Mētrienas mednieku makšķerēšanu kolektīvā izteica Daiga Ceiziņa, Nauris Spīčs.

Sapulcē sadalīja stirnāžu limitu. Katrs sapulces dalībnieks saņēma nomedīšanai pa vienai āža atļaujai, bet tiem, kuri nebija, uz katriem diviem iedalīja vienu iespējamo trofeju.

Ilmārs Grudulis

LĪDZJŪTĪBAS

Es neaizgāju pavisam,
bet tepat paliku –
Savā dzimtajā zemē
zem saules aizmiegu.

/V. Kokle-Līviņa/

MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠĪ

2020. gada 4. maijā mirusi
Bernarda Krivošenoka.

2020. gada 15. maijā miris
Pēteris Gailis.

2020. gada 23. maijā mirusi
Biruta Bolinska.

Lai vieglas smiltis aizgājējiem un
patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

Maijā ieva baltiem ziediem
klāta. Pavasara vēji to sargāja. Bet
nāca salna, savām ledus aukstām
plaukstām. Tai ziedi sastinguši
krīt...

Es aizeju. Jums jāpaliek. Kad
ievu ziedi, kā baltas zvaigznes
snieg. Un nakts man pāri brien...
Es aizeju, jums jāpaliek.

Tālu, tālu mūsu Māte iet. Tur,
kur ziemas nav, mūžam dārzi
zied... Vienu taku nu, Tu ej ar sau-
līti. Mums vairs tikai naktī spoža
zvaigzne spīd...

Esam kopā ar **Anitu Amatu** un
viņas ģimeni, **MĀMULĪTI** smilšu
kalniņā pavadot.

DDG „Saulgriezes”, SDK „Mētra”
un vadītāja Solvita

Dieviņš deva,
Dieviņš ņēma,
Mīļi vārdi, labi darbi,
Tie palika šai saulē.

Kad, pavasara ziedu un vēju
ieaijāts, mūža miegā aizmidzis
TĒTIS, mūsu klusa un patiesa
līdzjūtība Tev, **Ausma**.

SDG „Saulgriezes”, SDK „Mētra”
un vadītāja Solvita

Jaunākās grāmatas

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

Klajā nācis *Leona Brieža* (1949–2020) dzejas krājums **Rondeles**. „Šo rondeļu grāmatu rakstīju daudzus gadus – pats sev. Rondeles man uzvēdīja spirts jūras vējš, kam blakus kopā ar Mariju dzīvoju Dubultu jaunrades namā, tāpēc lielāko tiesu rondeļu tapušas laikā no 2013. līdz 2014. gadam. Tad šo grāmatu aizmirsu, kaut kur nozaudēju sirds melnrakstos, iekams to gluži nejauši uzgāju sava Kaugura mitekļa aprakstīto papīru krājumos, kurp mēs ar Mariju pārcēlāmies dzīvot 2015. gada jūlijā. Jutos tik pārsteigts un apmulsis, apjucis par šo negaidīto likteņa pavērsieni. Rondeles atgriezās. Tās apstāja mani no visām pusēm un lūdzās: „Uzraksti mūs no jauna!” Vaicāju „Kāpēc?” „Tu esi mainījies,” rondeles atteica, „mēs arī esam citas”. Vienas dienas laikā 2019. gada 18. oktobrī es uzrakstīju šīs citas, bet tās pašas rondeles, pirms daudziem gadiem jau uzrakstītās vēlreiz, no jauna. “Vai tā tas mēdz būt?” – jūs neticīgi pārprasīsiet. To jums spēs atbildēt vienīgi šī grāmata un jūs paši. Es dzīvoju 2019. gada 19. oktobrī.” Tā par savām rondelēm rakstīja Leons Briedis. Krājuma redaktors Māris Salējs par Leonu Briedi raksta: „Reti kad, reti kāds dzejnieks mūsu dienās vairs apzinās kādas tradicionālās stingrās dzejas formas iespējas, to poētisko brīvību, kura tiek sasniegta, ievērojot striktus formālus ierobežojumus. Leons Briedis ir viens no šiem retajiem. Viņš ne tikai ir izkopies šīs formas, bet uzdrošinājies rādīt pilnvērtīgas – sonetu, oktāvu – dzejas grāmatas. Tagad kārtā pienākusi rondei. Šīs senās franču dzejas formas meistari latviešiem savulaik bija Edvarts Virza un Jānis Medenis. Leons šo tradīciju 21. gadsimta sākumā iedzīvinā jaunā kvalitātē. Leons Briedis pierāda, ka viņš „elpo” šajā formā brīvi un piepildīti. Iespējams, tieši šādi atklājas Leona būtība – apaugļots un izdziedāts ētiskais un estētiskais kategorisms, pār kuru līst maigā folkloras saules gaisma.”

Rakstnieces *Noras Ikstenas* sarunu grāmatā *Runādamiem iekļautas intervijas ar Dzintaru Sodumu, Imantu Ziedoni, Valentīnu Jakobsonu, Dagniju Dreiku, Jāni Einfeldu, Renāti Blumbergu, Titu Reinu Vītso, Dairu Āboliņu, Aldi Gobzemu,*

Liānu Langu, Edvīnu Raupu, Raimonu Tigulu. „Satikties un runāt. Runāt dzīvi un tieši, pārteikties, kļūdīties, iesmieeties un apraudāties. Piedzīvot sarunas prieku. Mūsu nervozajā pasaulē, kurā pazūd laiks un viss mainās tik strauji, šādi mirkļi ir retums. Esmu pateicīga, ka, mijoties gadsimtiem, man ir bijusi iespēja tos piedzīvot – ar ļaudīm, kuri ir laikabiedri. It kā tikai viens īss mirklis, tomēr dziļi iespiedies atmiņā,” stāsta Nora Ikstena.

Sestā sieva ir autore *Ingas Grenčbergas* pirmais literārais darbs. Grāmatā izmantoti ieraksti no autores dienasgrāmatas, kas saplūdināti ar izdomātiem stāstiem un notikumiem. Vienīgi autorei ir zināms, kuri notikumi šajā stāstā ir īstenība un kuri ir izdomāti! Taču simtprocentīga patiesība ir tā, ka autore, tāpat kā grāmatas varone Alise, ir sestā sieva. Mana sestā sieva uzrakstījusi pārsteidzošu romānu... Kopā ar Alisi klaiņot viņas dvēseles tumšajos un gaišajos labirintos ir patiesi aizraujošs ceļojums sievietes intīmajā aizspoguļijas pasaulē. *Ingas Grenčbergas* debijas romāns ir pārliciecināms gan saturā, gan formā. Dž. Dž. Džilindžers.

Daces Judinas grāmata **Slazdā** ir detektīvu sērijas „Izmeklē Anna Elizabete” divpadsmitais romāns. Jaunākais detektīvromāns ir notikumiem un noziegumiem bagāts – melnās kāzas pamestā baznīcā un miljonāra Rolmana dēla nāve aizsāk neizskaidrojamu, savstarpēji it kā nesaistītu noziegumu virkni. Pavasara talkā zupas katlā vārās cilvēka rokas kauliņi, no gaisa balona izkrit skatuves dīva, Āgenskalna pagrabā uz ķebļa tup sažuvusi mūmija, bet meža biežoknī atrasti pieci miruši vīri treniņtērpos, visiem trūkst labās kājas kedas... Bet Austrijā, senajā Berghofas īpašumā, kurp devusies Anna Elizabete, viņas mantojumam un dzīvībai uzglūn gan muižas pārvaldnieki, gan viltus sektanti un pat cilvēki, kuriem viņa reiz palīdzējuši... Līdztekus sarežģītajām izmeklēšanām plosās kaislību vētras – kāds zaudē ne tikai pierastās ērtības, bet arī draugus, un viņam nākas beidzot pieaugt, kāds beidzot nolemj ļaut vaļu ilgi slēptajām jūtām, bet kāds sāk dzīvi no jauna. Katram ir savi slazdi, no kuriem jāizkļūst. Jautājums tikai par cenu, ko esam gatavi maksāt par savu brīvību – ķermenisko, garīgo, dvēselisko. Vai – par savu dzīvību...

Romāns **Lupatu lelle** ir angļu rakstnieka *Daniela Koula* debijas romāns, kas izdots jau vairāk nekā 30 valstīs. Autors ir ilgus gadus strādājis arī par mediķi, lai, iekšējas nepieciešamības vadīts, glābtu cilvēku dzīvības, vai, iespējams, dara to vainas apziņas dēļ par daudzajiem personāžiem, kurus nogalina savos kriminālromānos. Viens ķermenis. Seši upuri. Aizdomās turamo nav. Tiek atrasts līķis no kopā sadiegtām dažādu upuru ķermeņa daļām, ko sensāciju alkstošie žurnālisti uzreiz nodēvē par „Lupatu lelli”. Lietas izmeklēšana tiek uzdots detektīviem Viljamam „Vilkam” Foksam un Emīlijai Baksterei. Slepkava izaicina policistus, atklājot sešu nākamo upuru vārdus līdz ar datumu, kurā ielānojis katru nogalināt. Kā pēdējais sarakstā ir minēts arī Fokss. Tagad visas pasaules mediji uzmana katru policijas soli. Vai tādas spriedzes apstākļos Foksam un Baksterei izdosies glābt sešu cilvēku dzīvības un laikus noķert slepkavu? „Lupatu lelle” ir aizraujošs trilleris ar daudziem iepriekš neparedzamiem un negaidītiem sižeta pavērsieniem, īpaši piemērots Jū Nesbē, Roberta Galbraita un Paulas Hokinsas faniem. No angļu valodas tulkojis Armīns Voitkāns.

Aleksandra Mariņina. **Rūgtais kvests**. Šis ir viens no vineparastākajiem Aleksandras Mariņinas romāniem. Iztēlojieties, ka esat nonācis Padomju Savienībā: miers un stabilitāte, bezmaksas izglītība, ēdnīcā pusdienas par vienu rubli, saldējums par deviņdesmit kapeikām. Sapnis!? Nekas, kvests parādīs...

Negara Džavadi (1969) ir Irānā dzimusi franču rakstniece, scenāriste un kinorežisore. Pēc kinomākslas studijām Parīzē Džavadi ilgāku laiku strādāja kino jomā, rakstot scenārijus un uzņēmot īsfilmas. **Dezorientāliste** (2016) ir viņas pirmais romāns, kas izpelnījies plašu starptautisku ievēribu, saņēmis prestižas literāras balvas. Kimia Sadra Parīzē mākslīgās apaugļošanas klīnikā gaida rindā, lai padarītu par realitāti savu izsapņoto nākotni. Kavējot laiku, viņa ļauj atmiņām par Sadru ģimenes raibās vēstures līkločiem, izsekojot četru iepriekšējo paaudžu piedzīvotajam. Vecvectēvam Persijā reiz piedērējis harēms ar 52 sievietēm, kurā piedzimusi arī viņas vecmāmiņa... Skumjas ironijas un trāpīga humora cauraustajā iekšējā monologā ieskanas gan liris-

kas, gan ciniskas notis, un tā kodols tomēr izrādās pati Kimia – alternatīvā roka cienītāja, apdāvināta stāstniece un laikmetīga sieviete, kura cenšas atrast vidusceļu starp ģimenes tradīcijām un pašas „dezorientalizāciju”. Romāns lasītājam piedāvā bagātīgu vielu pārdomām par Rietumu un Austrumu attiecībām, atgādina par Irānas pretrunīgās vēstures lappusēm un modernās pasaules dažādajiem paradoksiem. Tomēr romāna sižets ir cieši saistīts arī ar Parīzi. No franču valodas grāmatu tulkojusi Inta Šmite.

Dagnija Dreika romānā **Taureņu lietus** pieskaras tādiem jautājumiem kā norisēm cilvēku dvēselēs, atbildības sajūtai un vēstures iespaidam uz mums. Tie, kuri ir iemīļojuši prokuroru Artūru Limeiķi, varēs tikties gan ar viņu, gan citiem iemīļotiem personāžiem, kuri spēj atrisināt visdažādākos sarežģījumus. Nekas nav mainījies – viņi joprojām veic savu darbu, lai arī dzīve nav nekāds rožu dārzs un viss nebūt nenorisinās tā kā vajadzētu. Bez ērkšķiem neiztikt, bet svarīga ir apņemšanās nepadoties un cīnīties.

Dzintra Žuravska. Nepabeigtā portreta noslēpums. Aizraujošs romāns. Kādam jaunam dizaineram vecās muižas pažobelē atrastais portrets mudina atmiņas vai nojausmas par kaut ko līdzīgu no savas dzīves...

Meriana Kīza. Mazliet precējušies. Eimijas vīrs Hjū apgalvo, ka pavisam noteikti negrasās šķirties. Viņš joprojām mīl sievu, tikai vēlas nelielu atpūtu – no laulības, bērniem un ikdienas. Sešus mēnešus viņi būs tikai „mazliet precējušies” – Hjū kā brīvs vīrietis dosies eksotiskā ceļojumā, savukārt Eimija paliks mājās, centīsies savākt savas pašcieņas druskas un... gaidīs. Skaitot dienu pie dienas, Eimija ir spiesta stāties pretim savām lielākajām bailēm. Vai viss būs, kā agrāk, kad Hjū atgriezies... ja atgriezīsies? Vai mīlestība, kas likās mūžīga, tiešām var beigties? Un varbūt viņai pašai vajadzētu ielaisties dēkā ar kādu citu?

Monika Kastena. Glābiet mani. Septiņpadsmitgadīgo Rūbiju Bellu absolūti neinteresē nauda, luksusa lietas, ballītes un ietekme. Kopš viņai piešķirta stipendija mācībām prestižajā

Mekstonholas koledžā, viņas moto ir: Tikai nekrīst acīs skolasbiedriem! Turpretī Džeimsa Boforta – koledžas nekronētā karaļa – dzīve ir viena vienīga ballīte. Džeimss ir augstprātīgs, bagāts un pievilcīgs, un, protams, viņam nav ne jausmas par tādas Rūbijas eksistenci. Viņiem abiem nekad nevajadzētu satīties, tā visiem būtu labāk. Bet kādu dienu Rūbija kļūst par liecinieci kam tādā, ko viņai nevajadzēja redzēt un kas var sagraut smalkās Bofortu ģimenes prestižu, ja nonāktu atklātībā. Džeimss nolemj paturēt Rūbiju acīs, lai būtu drošs, ka meitene neizplāpāsies...Mona Kastena (dz. 1992), vācu rakstniece, ir studējusi bibliotēku un informācijas menedžmentu, bet pēdējos gados pilnībā pievērsusies rakstniecībai. Viņas romāni „Save Me”, „Save You” un „Save Us” kļuvuši par bestselleriem ne tikai Vācijā, bet arī citās valstīs. No vācu valodas tulkojusi Iveta Galēja.

Materiālu sagatavoja bibliotēkas vadītāja Jolanta Vītola

Informācija

Madonas novada pašvaldības sociālā darbiniece Iluta Ozoliņa Mētrienas pagastā atsāk klientu pieņemšanu klātienē, organizējot iepriekšēju pierakstu!!! Klientus lūdz stingri ievērot noteiktos laikus un piesardzības pasākumus, kā arī valdības noteiktās fiziskās distancēšanās prasības. Klientiem saglabājas iespēja parakstītus iesniegumus sūtīt elektroniski uz e-pastu: socialais.dienests@madona.lv

Joprojām turpinās pasākumi vīrusa izplatības ierobežošanai, tāpēc klientus lūdzam izvērtēt nepieciešamību tikties ar darbiniekiem klātienē, aicinām izmantot iespējas konsultēties telefoniski vai elektroniski.

Cienā, sociālā darbiniece
Iluta Ozoliņa

Cienījamie Mētrienieši!

Pašreiz pagasta pārvalde un PII „Pasaciņa” diskutē par bērnu laukumiņa pieejamību visām pagasta ģimenēm ar bērniem nedēļas nogalēs.

Diemžēl jau tagad ar aizslēgtiem vārtiem „aktīvi darboņi” pamanās bojāt laukumiņa inventāru.

Cienīsim viens otru, laukumiņā ieguldītos līdzekļus, lai nākotnē šis laukumiņš tiktu uzlabots un būtu iespēja tur pavadīt laiku visiem!

Lūgums vecākiem saviem bērniem un pusaudžiem atgādināt par svešas mantas nebojāšanu.

KONKURSA NOLIKUMS

„Skaistākie Mētrienas pagasta dārzi un lauku sētas 2020”

1. Konkursa mērķi:

- Veicināt Mētrienas pagasta iedzīvotāju dzīvesvietas sakopšanu un labiekārtošanu.
- Noskaidrot skaistākos Mētrienas pagasta iedzīvotāju daiļdārzus un sakoptākās lauku sētas.

2. Konkursu rīko:

- Mētrienas pagasta pārvalde

3. Konkursa norise.

- Konkursā var piedalīties visi Mētrienas pagasta iedzīvotāji, kas ir izveidojuši skaistu dārzu vai iekopuši lauku sētu.

▪ Dārzus un lauku sētas konkursam var pieteikt dārza vai lauku sētas īpašnieks. **Pieteikumu, kurā norādīt dārza vai lauku sētas īpašnieku, dārza adresi, pieteicēja adresi un kontaktpersonas tālruni, lūdzam sūtīt uz e pastu**

laura.bikerniece@madona.lv, Whats up ziņā vai pieteikt zvanot uz 20021220.

Ja ir iespēja, tad lūdzam pievienot dārza foto.

- Pieteikumus iesniegt līdz 2020. gada 15. jūlijam.
- Izvērtēšana notiks no 2020. gada 1. augusta līdz 2020. gada 15. augustam, pirms tam sazinoties personīgi ar dārza vai lauku sētas īpašnieku.

4. Konkursa vērtēšana

- Katrs komisijas loceklis pretendētus vērtē 0–10 punktu sistēmā, pēc sekojošiem kritērijiem:
 - ✓ pirmais iespaids, iebraucamais ceļš, kopaina
 - ✓ telpiskā struktūra, funkcionālais plānojums,
 - ✓ celiņu un laukumu plānojums,
 - ✓ koku, krūmu, dekoratīvo stādījumu, zāliena koncepcija un kvalitāte/kompozīcija
 - ✓ atpūtas vietu, mazo arhitektūras formu, ūdens u.c. elementu izvietojums, to iekļaušanās ainavā, kompozicionālais, tehniskais risinājums,
 - ✓ dārza savdabīgums.

5. Konkursa komisijas darbība.

- Lai izvērtētu pretendētus,

Konkurss

Skaistākie Mētrienas pagasta dārzi un lauku sētas 2020

Dārzu un lauku sētu pieteikumus gaidām līdz 2020. gada 15. jūlijam sūtot e pastu uz laura.bikerniece@madona.lv vai zvanot 20021220

Dārzu vērtēšana notiks 1.08.2020 – 15.08.2020

konkursa komisija rīkos izbraukumus pie dārzu īpašniekiem.

- Izbraukšana pie konkursa pretendentiem – dārzu vērtēšana uz vietas, periodā no 2020. gada 1. augusta līdz 2020. gada 15. augustam (ar dalībniekiem sazināsies nosakot precīzu ierašanās laiku)

- Komisija nosaka konkursa uzvarētājus, piešķirot nominācijas. Konkursa dalībnieki tiks apbalvoti ar pārsteiguma balvām un atzinības rakstiem 2020. gada novembrī LR proklamēšanai veltītajā koncertā. Ja koncerts nenotiks patreizējās situācijas dēļ valstī, tad atzinības raksti tiks pasniegti personīgi ierodoties pie katra dalībnieka dzīvesvietā.

6. Konkursa nominācijas:

- „Skaistākais Mētrienas pagas-

ta daiļdārzs 2020.gadā”.

- „Skaistākā lauku sēta 2020. gadā”.

- Konkursa komisija izvērtēs pieteiktos dārzus un lauku sētas, lai pieteiktos pretendētus papildus nominācijām.

6. Konkursa žūrijas komisija:
Mētrienas TN vadītāja Laura Biķerniece;
Nekustamo īpašumu pārvaldnieks Valdis Broks;
Madonas novada pašvaldības Ainavu arhitekte Agnese Silupa;
Madonas novada pašvaldības teritorijas plānotāja Ramona Vucāne.

Papildus informācija, zvanot 20021220.